

Ο ΤΑΡΑΞΙΑΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ.

"Εν τινι κώμη πολλά ἔχούση ἐργαστήρια καὶ κομψὰς ἀγροτικὰς οἰκίας καὶ ἀπλᾶς καλύβες, ἔξι τεχνίτης μέτα τῆς συζύγου του ἔχων ἐννεαετὴν οὐδὲ τὸν Λουδοβίκον, διστις ἡνὶ ἀληθῆς ἥ μάστιξ τοῦ χωροῦ. Τὰ ζῶα τῆς γειτονίας τὸν ἐγνώριζον, ἀλλὰ

μακρὰν τῆς καλύβης τοῦ ἀγαθοῦ τεχνίτου ἦτο ἐργαστήριον κουρέως τινος ἡλικωμένου, διστις ἐκέρδιζε πολλὰ τὰ πρὸς τὸ ζῆμι ξυρίζοντας καὶ κείρων τοὺς χωρικούς. Ο μαστρό Πέτρος ἦτο ἀγαθὸς γέρων, ἀλλ' οὔτε ἡ ἀγεθότης του οὔτε ἡ ἡλικία του ἡδύναντο νὰ τὸν προφυλαξῖσθαι τῶν ἀνοησιῶν τοῦ Λουδοβίκου. Ο κουρέυς εἶχε κομψὸν κῆπον ἀπισθεν τῆς οἰκίας του,

δέν εἶχον νὰ εἴπωσι καλὸν περὶ αὐτοῦ, ὅμως ἔβλεπον δὲ αὐτὸν ἐγίνοντο ἄνω κάτω. Οἱ πετεινοὶ καὶ δρνιθες ἔφευγον ταχύτατα ἀμαῶς οὗτος ἐφχίνετο καὶ αἰνῆσσαι ἐπιπτον ἐν τῷ ὕδατι, αἱ δὲ χῆνες ἐξέβιλον κρυγάζε φοβεράς. Έκ τούτων ἐννοεῖ τις δι τὸν Λουδοβίκος δὲν ἥγκπτο ἐν τῷ χωρίῳ ἀλλ' ἀπεναντίας ἐθεωρεῖτο, παρ' ἀνθρώπων καὶ ζώων ως ἀληθῆς βίσανος. Οὐχὶ

καὶ ἐν τῷ κήπῳ τούτῳ, ὑπῆρχε μεγαλοπρεπὴς μηλέχης οἱ καρποὶ πολλάκις διήγειρον τὴν δρεῖν τοῦ Λουδοβίκου.

Καθόσον προέβαινεν ἡ ἐποχὴ οἱ καρποὶ ἐκοκκινίζονται ἔλαχμπον τοσοῦτον εἰς τὸν δύοντα ἥλιον, διστις ἡζέθηζον λίγην τὴν δρεῖν τοῦ Λουδοβίκου νὰ ἀρπάξῃ μερικούς. Ο πειρασμὸς ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν κα-